

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 42. Idea Hæretici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

in societate civili, vel etiam in Matrimonio vivens, solitario melior sit, qui sui tantum ipsius curam habens, procul ab insidiis, & periculis positus est, dum alter ex necessaria sollicitudine pro uxore, prole, domesticis, bonis temporalibus mille tentationibus patet, quibus virtus ejus probatur, absque ullo solidæ Charitatis, qua Deo conjungitur, dispendio.

Sæculum II.

A. C. 194.

§. XLII.

Idea Hæretici.

Tum Clemens objectionem diluit, quam tam Pagani, quam Judæi obtendebant Christianis, videlicet opinionum, & hæresum multitudinem, atque hæreses nemini, fidem suscepturo, impedimento esse debere, cum etiam inter Judæos, & Græcorum Philosophos plurimas sectas invenire sit; immo ipsam errantium diversitatem stimulo esse oportere, quo veritas majori cura, & conatu indagetur, atque ex tot errorum tenebris eruatur. Infallibiles dari regulas, ex quibus omnes illi damnandi sint, quos vel socordia, vel perversum præjudicium iisdem regulis uti prohibet. Exactam Doctrinam non nisi in sola, vera, & antiqua Ecclesia conformi sacris Scripturis posse inveniri. Hæreticos in Traditio-

p. 753.

p. 755.

p. 757.

X x 2

nes

Sæculum II. A. C. 194. nes Ecclesiæ insurrexisse, ut opiniones humanas sequerentur; eos quidem sacris uti Scripturis, at integros libros rescindere, & alios detruncare; eosdem hinc inde textus excerpere, quorum cortici, id est, verbis inhærentes, sensum non intelligerent; sæpe convictos, prohibente pudore, propriam sententiam fateri non audere. Ad omne facinus esse paratos potius, quam primis sedibus, quas in Ecclesiis, & conviviis suis occuparent, cedere. Stolide fingere, se antiquis callidiores, felices econtra fuisse futuros, si acceptas ab antiquis Traditiones servassent.

p. 762.

p. 764.

Tum hunc in modum prosequitur; *Nil, inquit: facilius probari potest, quam illorum humanæ institutionis conventus, Ecclesia Catholica esse recentiores; Dominus venit sub Augusto, circa medios Tiberii Imperantis annos prædicavit; Apostolorum Domini Prædicatio, si Pauli Ministerium includas, sub Nerone desit. At hæresum Auctores posterius venerunt circa Imperatoris Hadriani tempora, & usque ad Antoninum seniore[m] durarunt, sicut Basilides, quamvis se Discipulum Glaucie Petri interpretis jactet; ajunt quoque Valentinum Discipulum fuisse Theodati, Paulo non ignoti. Eadem tempora Marcionem tulere. Hæc cum ita sint, hæreses*

ses, & his posteriores ex Ecclesia vera, & antiquissima fuisse egressas, perspicuum fit, eodemque argumento conficitur, nova esse, & falsa, quæ afferunt; unica vera, & antiqua est Ecclesia, quæ prædestinatorum nomina conscripta continet; Nam sicut unus est Deus, & Dominus, ita una est Ecclesia, quam in partes scindere hæretici omni conatu nituntur. (*) Basilides multum ex hoc inflabatur, quod se Discipulum S. Matthiæ diceret, cui respondet Clemens, unicam fuisse, & conformem Apostolorum Traditionem, sicut & unam Doctrinam. Tum sui temporis hæreses enumerat, videlicet Valentini, Marcionis, Basilidis, Peraticorum, Phrygum, Encratitarum, Docitarum, Aimatitarum, Cajanistarum, Ophianianorum, Eutichistarum, qui erant de corpore Simonianorum. Eorum opinionem Clemens rejicit, qui dicebant, S. Virginem aliarum mulierum more peperisse. Liber octavus Stromatum præcepta Dialecticæ,

X x 3

cticæ,

Sæculum II.
A. C. 194.

p. 765.

p. 756.

(*) Clemens hic quidem propriam hæreticorum omnium temporum Ideam dat, sicut enim summum bonum est unio, & charitas, ita nullum majus malum, quam schisma; sed in eo suspectus fit, quod dicat, Ecclesiam Prædestinatorum nomina continere, & alios excludere videatur.

Sæculum II.
A. C. 194.

Eticæ, & Metaphysicæ continet, quibus contra Pyrrhonianos probat, dari cognitiones certas, easque acquirendi media, & principia tradit. Hæc notari digna visa sunt in iis, quæ de S. Clemente Alexandrino exstant, operibus.

Vales. in
Euf. V. hist.
c. 1.

Aliqua nobis fragmenta hypotyposium sub titulo: Doctrina orientalis Theodoti; qui unus ex illis, quos Clemens

Ex Script.
electa. n. 27.

Magistros, & Doctores auscultavit, fuisse creditur, supersunt, ubi hæc verba memorabilia leguntur: *Veteres Presbyteri nihil scribebant, ne scribendi studio a cura docendi abstraherentur, & scribendo tererent tempus, quod iis præparandis, quæ dicturi erant, debebatur. Forte etiam idem ingenium & scribendi simul, & instruendi officio non sufficere credebant; verba enim facile fluunt, & audientis animum cito capiunt, scripta autem lectoris arbitrio permittuntur, omnes apices gravi supercilio judicantis. Scriptura est Doctrinæ certæ quasi conservatrix, dum Traditiones Seniorum ad posterum Ministerio Scriptorum perveniunt; sicut autem ferrum ex pluribus materiis solum Magnetem attrahit, ita libri ex pluribus lectoribus tantum illos, qui sensum intelligere valent, delectant; at Gnosticus sine invidia communicat scientiam suam non solum dignis, sed ne forte eorum,*

rum, qui digni sunt, aliquis per ignorantiam prætereatur, etiam illis, qui digni non sunt; aliquando etiam ob fervorem charitatis communicabit indigno, si instanter roget, non quidem quia ita rogari amat, nam non quærit gloriam suam, sed propter rogantis perseverantiam, quæ est aliqua ad fidem dispositio.

Sæculum II.
A.C. 194.

§. XLIII.

Quæstio de Paschate. Concilia.

Anno quarto Severi, Jesu Christi centesimo nonagesimo sexto quæstio de Paschate fervide mota fuit. Ecclesiæ

Euseb. in
Chron. lat.
an. 197.

Asianæ, antiquæ Traditioni inhærentes, Pascha eadem die celebrari volebant, qua Judæis agnum immolare fuerat præscriptum, id est, decima quarta Lunæ, in quamcunque hebdomadæ diem incidisset; aliæ Ecclesiæ, per orbem diffusæ, consuetudinem, a Traditione Apostolica acceptam servabant, & jejunare cessantes, Pascha illa die celebrabant, qua Salvator resurrexit, id est, Die Dominica, & nunquam alia. Hac de causa multa Concilia habita; unum Cæsareæ in Palæstina, in quo Theophilus illius Ecclesiæ Episcopus, & Narcissus Episcopus Jerosolymitanus præsidebant; Cassius Tyri, & Carus Ptolomaide Episcopi cum

An. 196.
Euseb. V. hist.
23.

X x 4

pluri-